О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 32453

гр. София, 17.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 17 състав,** в закрито заседание на 17.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **10127** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП .)

В АССГ на 18.08..2026 г е образувано адм. дело №10127/2026 г. по жалбата от Б. С. С. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-4332-003926/30.07.2026 г. по чл.171, т.1, б.“з“,“гг“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към СДВР- ОПП.

С жалбата е направено и особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

С протокол за избор на съдия докладчик от 17.08.26 г., искането за спиране на предварителното изпълнение е разпределено на дежурен за деня съдия в АССГ.

За да се произнесе по искането, съдът съобрази следното от фактическа страна:

Със Заповед № 26-4332-003926/30.07.2026 г. спрямо жалбоподателя Б. С. С. е приложена ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца. За да приложи ПАМ, органът е приел, че на 29.07.26 г., около 09.27 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение към [улица], Б. С. С. управлява лек автомобил „С. Б.“, рег. №С., и до номер 30 при извършената проверка се установило, че МПС е със служебно прекратена регистрация от 27.05.26 г. Извършеното е квалифицирано като нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, което се наказва по

чл.175, ал.3 от ЗДвП с „ лишаване от право да управлява МПС. Съставен е и АУАН на 29.07.26 г. Особеното искане е мотивирано с твърдение, че жалбоподателят не е бил уведомен, че собственият му автомобил е с прекратена регистрация, което се подкрепя от данните по преписката. Представена е и сключена след издаването на процесната заповед, а именно на 30.07.26 г. застрахователна полица. Изложено е още, че работата на жалбоподателя е свързана с ежедневно шофиране, за което не са приложени доказателства.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Искането е допустимо- направено е от адресат на заповедта, за който е налице правен интерес (чл.147, ал.1 АПК). Налице е и процесуалната предпоставка по чл.166, ал.2 от АПК- образувано дело по жалба срещу заповедта, с която е приложена ПАМ Независимо, че жалбата е нередовна- към нея няма приложена вносна бележка за платена държавна такса, след като е налице образувано по жалбата дело - чл.166, ал.2 от АПК, по арг. от чл.166, ал.3 от АПК съдът дължи незабавно произнасяне по искането за спиране.

Разгледано по същество искането е основателно, по следните съображения:

В отклонение на общия принцип за суспензивния ефект на жалбата (чл.166, ал.1 от АПК), приложимата разпоредба на чл.172, ал.6 от ЗДвП от специалния приложим закон-ЗДвП предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед.

В съответствие с чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда нови обстоятелства по чл.166, ал.2 от АПК -такива, каквито са се осъществили след издаването на акта, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно.

В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства,

които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси.

В коментираната хипотезата по чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното (тъй като е по силата на закона) предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти. В този смисъл е трайната практика на Върховния административен съд (Определение № 7302 от 16.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4382/2019 г., 5-членен с-в; -Определение № 3545 от 13.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 108/2014 г., 5-членн с-в; Определение № 7955 от 28.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 5315/2019 г., VII о.; Определение № 11647 от 1.08.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8836/2019 г., VII о.; Определение № 5255 от 9.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 2256/2019 г., VII о.; Определение № 3233 от 2.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 2424/2020 г., VII о.; Определение № 4258 от 5.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3895/2022 г., VII о.; Определение № 4613 от 16.05.2022 г. на ВАС по адм. д. № 3817/2022 г., VII о.; Определение № 8666 от 16.07.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7321/2021 г., IV о.; Определение № 10289 от 30.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 10140/2023 г., VII о.; Определение № 9163 от 13.08.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7994/2021 г., VIII о.; Определение № 7982 от 19.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 6840/2023 г., IV о.; Определение № 7810 от 31.08.2022 г. на ВАС по адм. д. № 7572/2022 г., II о.; Определение № 9955 от 26.09.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10464/2016 г., III о.; Определение № 1611 от 21.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 826/2022 г., VI о.; Определение № 8486 от 31.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7899/2023 г., VII о.; Определение № 9403 от 10.07.2018 г. на ВАС по адм. д. № 6758/2018 г., V о.; Определение № 7574 от 23.06.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6313/2021 г., I о.; Определение № 6193 от 25.05.2021 г. на ВАС по адм. д. № 5110/2021 г., VIII о.; Определение № 6754 от 7.07.2022 г. на ВАС по адм. д. № 5923/2022 г., I о.; Определение № 9377 от 8.09.2021 г. на ВАС по адм. д. № 7995/2021 г., VII о. и мн. др.).

В случая жалбоподателят доказва настъпването на нов факт, сключването на застраховка ГО, чието последица е служебното възстановяване на регистрацията на автомобила.

В процесната хипотеза по чл. 143, т. 10 от ЗДвП (до изм. ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) контролните органи имат задължение да уведомяват собственика на МПС за извършената служебно прекратената регистрация на превозното средство, поради което е приложимо и Тълкувателно постановление № 2/05.04.2023 година на Общо събрание на съдиите от Наказателната колегия на Върховния касационен съд, Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, постановено по т.д. № 3/2022 година е неприложимо. Съгласно чл. 143, ал. 10 от ЗДвП(до изм. ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Действително след изменението на разпоредбата на чл.143, ал.10 от ЗДвП задължението за уведомяване е отпаднало, което изключва приложението на посоченото ТП от 7.09.25 г. , но К. съд е сезиран от О. с искане за обявяване на противоконституционност на разпоредбата на чл.143, ал.10 от ЗДвП, като към настоящия момент няма произнасяне.

Воден от изложеното, Административен съд София-град

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА, на основание чл.166, ал.3 от АПК, предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-4332-003926/30.07.2026 г. по чл.171, т.1, б.“з“,“гг“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към СДВР- ОПП до приключването на адм. дело №10127/2026 г. по описа на Административен съд София-град с окончателен съдебен акт-влязло в сила прекратително определение или влязло в сила решение.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му.

Определението да се съобщи на страните- жалбоподателя, и ответника- полицейски инспектор към СДВР- ОПП.

СЪДИ

Я: